

Elég volt a tanulmánygyártásból!

Több mint kétszázmilliárd kellene a Homokhátság rehabilitációjára

A jövő év elejére kérem a világos helyzetértékelést, a megoldási terveket és azok költségvetését a Duna-Tisza köze ökológiai helyzetéről – mondta Glatz Ferenc akadémikus az elmúlt napokban Kecskeméten rendezett Homokhátság 2004 című konferencián.

Két miniszter, két államtitkár, országgyűlési képviselők, négy megye vezetői és harmincnégy akadémikus részvételével tartották a Homokhátság 2004 című konferenciát Kecskeméten. A rendezvény házigazdája Balogh László, a Bács-Kiskun Megyei Községi elnöke volt, aki elmondta: a talajvíznek az elmúlt húsz évben bekövetkezett csökkenése miatt a gazdálkodók egyre több kutat fúrnak az Alföldön, aminek hatására mára egy ör-

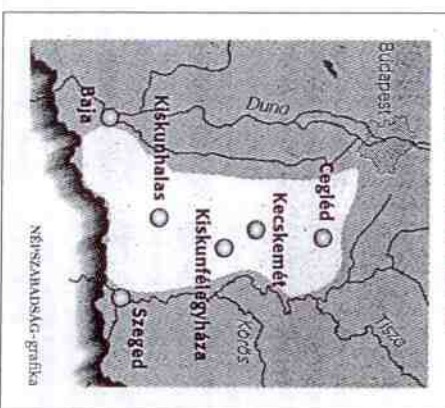
dögi kör alakult ki. Hiába születtek kormányhatározatok az elmúlt tíz évben, nem pénz – 400 millió forintot – csupán tavaly rendelt a költségvetés ehhez a programhoz. Hozzátette: eredmények csak úgy érhetők el, ha a jelenlegi három tárca helyett egyet összpontosít a Homokhátság ügye. A megyei önkormányzatnál kialakítandó programkoordinációs iroda felállítására tett javaslatot.

Glatz Ferenc akadémikus a Földhasználati és Vízgazdálkodási Stratégiai

Nemzeti Bizottság elnökeként felhívta a figyelmet arra az összefüggésre, amelyben a vízünk ki-

fosztása zajlik, rontva Magyarország versenyképességét. Tudástörvények elmondta: hónapokon belül határozott cselekvési programot kell kidolgozni arról, hogy mi legyen a Homokhátsággal, s ebben az itt élőket is érdekelté kell tenni. Hitelneveléseket, gazdálkodási alternatívákat kell részükre biztosítani, hogy ne csak az állam ölje bele a pénzt, akárna nek is ez a vidéken termelni – tette hozzá. A témá-

AZ ÉRINTETT TÉRSÉG

jegek szakszervezetek-e. Kollár István regionális fejlesztéseiért felelős miniszter a térségi fejlődés egyetlen útjaként a területfejlesztési pénzeszközök decentralizált felhasználását jelölte meg. Elmondta: jövőre 640 millió forint jut a költségvetésből a Homokhátság ügyére.

Várnai József, az Arvízvédelmi és Bel-

vízvédelmi Központi Szervezet Kht. igazgatója hangsúlyozta: a Duna-Tisza-csatorna megépítésével együtt több mint kétszázmilliárd forintba tehető a Homokhátság rehabilitációjának költségvetése, ezért racionálisabb gondolkodásra és az

A gazdálkodók víze várnak

FOTÓ: BANCZIK RÓBERT

val foglalkozó bizottság elnökeként kijelentette: elég volt a tanulmányok gyártásából, rövid határidőn belül kis területmű anyagot szeretne látni a Duna-Tisza köze ökológiai helyzetéről, a megoldás lehetőségeiről és ezek költségéről.

Némethi László földművelésügyi miniszter az uniós pályázati lehetőségekről beszélt, majd megjegyezte, szeretné, ha a tudomány művelői végre el tudnák dönteni, globális felmelegedés vaav pedig

eddiggi eredmények felülvizsgálatára van szükség. Az utóbbi években elterjedt költségkímélő, a vízviszataratás céljából kialakított természetes tározók ugyanis nem emeltek a talajvízszintet, ez csapadéktüggöt tényszerű. Hangsúlyozta: tározókat ezért csak a természetes élőhely megtartása érdekében szabad építeni, a víz-pótlásra pedig fel kell mérni a felhasználói igényeket. Hozzátette: több mint száz ezreze becslük az illegálisan fúrt kutak számát, ezért a vízkímélést meg kellene fizetni az érintettekkel.

Leszák Sándor országgyűlési képviselő a következőképpen reagált a felvetéseire: mivel a levegőt sem kell, a természetes vízt sem indokolt fizetni, ráadásul ez öriási feszültséget okozna az itthoni áram-

gényedett rétegben. Javasolta: törvényi kellene alkotni a Homokhátság rehabilitációjáról, mert csak így lehetne biztosítani a politikai ciklusokon átvéló fejlődést Kis Zoltán, a környezetvédelmi tárca nyáron lemondott politikai államtitkára, országgyűlési képviselő kijelentette: a lob-bicsapatokat kell háttérbe szorítani, mert az általuk kiharcolt pályázati pénzek egyre nagyobb károkat okoznak a mezőgazdaságnak. Hozzátette: ma a politika és nem a természet rajzolja a térképeket, ezért fordulhat elő, hogy a nemzeti park által korlátozott helyzettől, a Homokhátságon adottságú települések közé sorolják, de Villányt igen.